

“Naj ne začnem spet letati tik ob zemlji!”

Moj Gospod Jezus, daj, da začutim in sledim tvoji milosti do te mere, da se moje srce izprazni ..., da ga napolniš Ti, moj Prijatelj, moj Brat, moj Kralj, moj Bog, moja Ljubezen! (Kovačnica, 913)

30. april

Sam sebi se zdim kot ubog ptiček, ki je bil navajen letati samo z drevesa na drevo, kvečjemu do balkona v tretjem nadstropju ..., nekega dne je celo zbral pogum in se povzpel na

streho skromne hiše, ki ni bila ravno nebotičnik ...

Kar naenkrat pa našega ptiča zgrabi orel — po pomoti ga je zamenjal za mladiča svoje vrste — in v njegovih mogočnih krempljih se ptiček dviga, dviga se zelo visoko, nad gore in zasnežene vrhove, nad bele in modre in rožnate oblake, in še više dokler ne gleda naravnost v sonce ... Tedaj pa orel ptička spusti in mu reče:
Pojdi, lêti! ...

— Gospod, naj ne začnem spet letati tik ob zemlji! Naj me vselej razsvetljujejo žarki božanskega Sonca — Kristusa — v evharistiji! Naj se moj let ne prekine, dokler ne najdem počitka v tvojem Srcu!
(*Kovačnica*, 39)

sl-si/dailytext/naj-ne-zacnem-spet-letati-
tik-ob-zemlji/ (21. Jun. 2025)